

Deér Ida nyugalmazott (le)építész lábjegyzetei Hájdegger János korrekciójához

A 2.001 – hez:

Igaz, hogy az emberek a hogyismongyákban *léteznek*, de az izében *vannak*. Ezért (fordulhatnak egyáltalán (f)el tőle – nevezetesen a hogyismongyák felé.

A 2.002 – hoz:

Ha az emberek az izében vannak, létezni óhajtván sehová máshová nem fordulhatnak (f)el, csakis a hogyismongyákba. (Ezen a ponton melleleg nem lenne érdektelen tisztázni a(z) (f)elfordulás és a fel(f)ordítás viszonyát). Ezért tökéletesen értelmetlen erről a(z) (felfordulásról bármiféle értékítéletet (f)elállítani.

A 3 – hoz:

Ha az izét belelógatják a hogyishíjjákba, az csak a hogyismongyákon keresztül történhet. Úgyhogy mire az izé a hogyismongyákba kerül, persze hogy rég nem izé, hanem hogyismongyák.

Itt már rég nem világos, hogy a meghogyismongyákolás van a belelógatásért, vagy a belelógatás a meghogyismongyákolásért.

Nem beszélve arról, hogy hogy a fenébe lehet valamit, ami nem fenn áll, **belelógatni** valamibe, ami viszont fenn áll.

Ezért:

A korrekció korrekciójának a javaslata:

3.001. Úgy, hogy belelógatás közben/elcsúszik.

Végül a 3.002. magyarázata:

Hogyismongyákolni mindenről lehet, még az izéről is. Közben viszont az izé – mint láttuk – *felcsúszik*, így az, ami továbbra is **nem fenn áll**, izé-vé válik.

Azután már csak kísérteni jár vissza.

×